ZADANIE 1

1.1

W pierwszym podpunkcie graf reprezentujący badaną sieć zawiera 20 wierzchołków i 19 krawędzi, jest to graf spójny w kształcie przypominający nitkę. Warto zauważyć, że po zerwaniu dowolnej krawędzi grafu ulega on rozspójnieniu.

Aby doświadczalnie wyznaczyć prawdopodobieństwo rozspójnienia tego grafu, napisałem program w Javie. Funkcja niezawodności przyporządkuje każdej krawędzi tą samą wartość wynoszącą 0.95, a test został wykonany dla miliona prób.

A oto wynik doświadczenia:

```
Ilość prób: 1000000, ilość rozerwań: 622624, niezawodność: 0.377376
```

Prawdopodobieństwo rozspójnienia tego grafu możemy obliczyć również prostym wzorem, działa on tylko wówczas gdy krawędzie mają jednakową szanse zerwania.

Oznaczmy:

n – ilość krawędzi

h – prawdopodobieństwo nieuszkodzenia krawędzi

P – prawdopodobieństwo rozspójnienia grafu

```
P=h^n=0.95^{19}\approx 0.37735
```

Widzimy, że podczas symulacji komputerowej otrzymaliśmy wynik bardzo zbliżony do wzoru.

1.2

static void zad1() {

W drugim podpunkcie dodajemy krawędź e(20,1) i otrzymujemy graf spójny 2 stopnia, to znaczy, że z każdego wierzchołka wychodzą 2 krawędzie, wygląda to jakbyśmy złączyli końce naszej nitki. Tym razem aby rozspójnić graf trzeba rozerwać 2 krawędzie.

```
Random gen = new Random(System.currentTimeMillis());

GraphCanteger, DefaultEdge> graph = new DefaultUndirectedWeightedGraph (DefaultEdge.class);
int vertices = 20;
int edges = 19;

//skarzcholki
for(int i = 1; i <= vertices; i++) {
    graph.addVertex(i);
}

//krawedzie
for(int i = 1; i <= edges; j++) {
    graph.addEdge(i, targetVertex: j+);
    graph.setEdgeWeight(i, targetVertex: j+);
    graph.setEdgeWeight(i, targetVertex: l);
    graph.setEdgeWeight(isourceVertex: 20, targetVertex: l), weight: 0.95);

//test, iloss prob skreslona w zmiennei TEST_AMOUNT
int TEST_AMOUNT = 1000000;
int fail = 0;
int degeKupture = 0;
for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
    edgeKupture = 0;
    for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture = 0;
        for(int i = 0; i < TEST_AMOUNT; i++) {
        edgeRupture
```

A oto wynik doświadczenia:

```
Ilość prób: 1000000, ilość rozerwań: 264673, niezawodność: 0.735327
```

Tym razem widzimy znaczny wzrost niezawodności, około dwukrotny.

1.3

W tym kroku dodajemy kolejne dwie krawędzie e(1,10) i e(5,15) tym razem nasz algorytm potrzebuje nieco większych zmian, idea będzie taka, że będziemy dodawać krawędzie z prawdopodobieństwem o wartości równej prawdopodobieństwu nierozerwania krawędzi, po czym będziemy sprawdzać czy graf jest spójny.

```
static void Zadd() {

Random gen = new Random(System.currentImeMillis());
//test, jloss prob &crealons w Zmienne] TEST_AMOUNT
int TEST_AMOUNT = 1000000;
int fail = 0;
int sideRupture;

for (int i = 0 ; i < TEST_AMOUNT ; i++) {

Graph<Integer, DefaultEdge> graph = new DefaultUndirectedGraph<>(DefaultEdge.class);
int vertices = 20;
int vertices = 20;
int edges = 19;

//wieszzholki
for(int k = 1 ; k <= vertices ; k++) {
    graph.addVertex(k);
}

//dodaienv_krawedzie z pewnym prawdopodobienstwem
for(int j = 1 ; j <= edges ; j++) {
    if(double)gen.nextDuble() < 0.95) {
        graph.addEdge(], tampetVertexe j+1);
    }

if((double)gen.nextInt() bounds 100) *0.01 < 0.95) {
        graph.addEdge( sourceVertexe 20, tampetVertexe 10);
    }

if((double)gen.nextInt() bounds 100) *0.01 < 0.0) {
        graph.addEdge( sourceVertexe 1, tampetVertexe 10);
}

//sprawdzamy_czy_graf_jest_spóiny
if(GraphTests.isConnected(graph))
fail++;
}

System.out.println(*]Lość grób: "+TEST_AMOUNT+", ilość rozernośi: "+fail+", niezawodność: "+(double)(TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail)/TEST_AMOUNT-fail
```

A oto wynik doświadczenia:

```
Ilość prób: 1000000, ilość rozerwań: 129312, niezawodność: 0.870688
```

Widzimy, że prawdopodobieństwo nierozerwania sieci również się zwiększa, choć nie tak znacząco jak w poprzednim podpunkcie.

1.4

W tym podpunkcie dodajemy 4 krawędzie pomiędzy losowo wybranymi wierzchołkami. Idea działania algorytmu będzie taka sama jak w podpunkcie poprzednim.

```
static void zad1() {
      Random gen = new Random(System.currentTimeMillis());
//test, iloss prob okceslona w zmiennej TEST_AMOUNT
int TEST_AMOUNT = 1000000;
      int fail = 0;
      for(int \underline{i} = 0; \underline{i} < TEST\_AMOUNT; \underline{i}++) {
             Graph<Integer, DefaultEdge> graph = new DefaultUndirectedGraph⇔(DefaultEdge.class);
             int vertices = 20:
            //wierzcholki
for(int <u>k</u> = 1 ; <u>k</u> <= vertices ; <u>k</u>++) {
                   graph.addVertex(k):
             for(int j = 1 ; j <= edges ; j++) {
   if(gen.nextDouble() < 0.95) {
      graph.addEdge(j, | targetVertex: j+1);</pre>
            if((double)gen.nextInt( bound: 100)*0.01 < 0.95) {
   graph.addEdge( sourceVertex: 20, targetVertex: 1);</pre>
            if((double)gen.nextInt( bound: 100)*0.01 < 0.8) {
    graph.addEdge( sourceVertex: 1, targetVertex: 10);</pre>
            if((double)gen.nextInt( bound: 100)*0.01 < 0.7) {
    graph.addEdge( sourceVertex: 5, targetVertex: 15);</pre>
            //4 losowo wybrane krawedzie
for(int l = 0 ; l < 4 ; l++) {
   if((double)gen.nextInt(|bound: 100)*0.01 < 0.4)
                         if(graph.addEdge( sourceVertex: gen.nextInt( bound: 20)+1, targetVertex: gen.nextInt( bound: 20)+1) == null) {
             //sprawdzamy czy graf jest spójny
if(!GraphTests.isConnected(graph))
      System.out.println("<u>llość prób</u>: "+TEST_AMOUNT+", <u>ilość rozerwań</u>: "+<u>fail</u>+", <u>niezawodność</u>: "+(double)(TEST_AMOUNT-<u>fail</u>)/TEST_AMOUNT)
```

A oto wynik doświadczenia:

Ilość prób: 1000000, ilość rozerwań: 91584, niezawodność: 0.908416

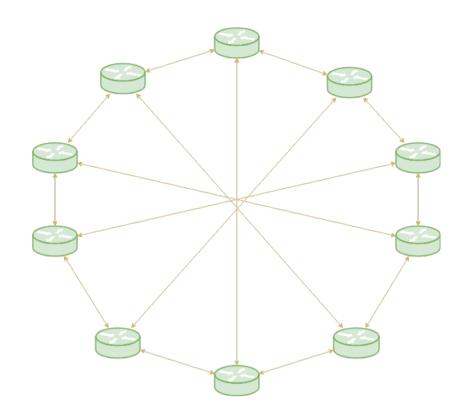
WNIOSKI

Model sieci z punkcie pierwszym jest bardzo zawodny, w punkcie drugim po dodaniu jedne krawędzi uzyskujemy poprawę o połowę, w pozostałych podpunktach również notujemy poprawę, widzimy, że im więcej krawędzi tym bardziej nasza siec jest niezawodna. Oczywiście nie chodzi tylko o ilość krawędzi ale również o odpowiednie ich rozmieszczenie.

ZADANIE 2

1.1

Moja propozycja topologi grafu, do każdego wierzchołka dochodzą trzy krawędzie więc powinniśmy osiągnąć wysoką spojność.

Niech N będzie macierzą natężeń strumienia pakietów, gdzie element n(i,j) to liczba przesyłanych pakietów w ciągu sekundy od v(i) do v(j). Zdefiniujmy m jako średnia ilość bitów przypadająca na jeden pakiet oraz funkcję przepustowości c (maksymalna ilość bitów przechodzących przez krawędź) jako stałą równą $m*\sum_{\forall n\in \mathbb{N}} n$ czyli sumę bitów przesyłanych we wszystkich

wysłanych pakietach w sieci w ciągu sekundy, tak dobrane c zawsze spełni nierówność c(v) > a(v). Funkcja a – funkcja przepływu, czyli faktyczna liczba pakietów jaką wprowadza się do kanału w ciągu sekundy.

Tworzenie grafu

```
//tworzenie grafu
Graph<Integer, DefaultEdge> graph = new DefaultUndirectedGraph (DefaultEdge.class);

//wierzcholki
for(int i = 1 ; i <= 10 ; i++) {
    graph.addVertex(k);
}

//krawedzie
for(int i = 1 ; i <= 9 ; i++) {
    graph.addEdge(j, targetVertex: j+1);
}

graph.addEdge( sourceVertex: 10, targetVertex: 1);

for(int i = 1 ; i <= 5 ; i++) {
    graph.addEdge(i, targetVertex: i+5);
}
```

Generowanie macierzy N, załóżmy że maksymalna liczba pakietów to 4

2.2

Teraz obliczymy średnie opóźnienie pakietu zadane wzorem:

$$T = \frac{1}{G} * \sum_{e \in E} \frac{a(e)}{\frac{c(e)}{m} - a(e)}$$

G – suma elementów macierzy natężeń

//suma elementów macierzy G

Weźmy m = 1000 bitów

Teraz obliczmy potrzebne nam dane G, c i A – macierz funkcji przepływu

Czas na obliczenie wartości opóźnienia

```
//obliczanie opoznienia T
double <u>sum</u> = 0;
for(int <u>i</u> = 0 ; <u>i</u> < 10 ; <u>i</u>++) {
    for(int <u>j</u> = 0 ; <u>j</u> < 10 ; <u>j</u>++) {
        sum += (double) A[<u>i</u>][j]/((c/m) - A[<u>i</u>][j]);
    }
}
double T = <u>sum/G</u>;
```

A oto wynik doświadczenia

Srednie opoznienie pakietu: 0.0020872320753910897

2.3

static void zad2_3() {

Test niezawodności ze względu na ograniczenie T_max i spójność wykonałem dla miliona prób. Wartości które ustawiłem:

```
T_max = 0.002
p = 0.9
m = 1000
N = generowana losowo, watrości modulo 5
c = m*G
```

```
//parametry
double p = 0.9;
double T_max = 0.002;
int TEST AMOUNT = 1000000:
int fail = 0;
for(int \underline{i} = 0; \underline{i} < TEST\_AMOUNT; \underline{i}++) {
      Graph graph = zad2graph();
      //sprawdzamy spoiność
for(int j = 1 ; j <= 10 ; j++ ) {
    for(int <u>l</u> = 1 ; <u>l</u> <= 10 ; <u>l</u>++) {
        if(graph.containsEdge(j, <u>l</u>) && (double)gen.nextInt(|bound: 100)/100 > p) {
            graph.removeEdge(j, <u>l</u>);
      if(!GraphTests.isConnected(graph)) {
    }
else {
    //liczymy T
    int N[][] = zad2N();
    zad2G(N)
            int [][]A = zad2A(graph, N);
            if(zad2T(G, m, c, A) < T max) {
reliability = (double)(TEST_AMOUNT - fail)/TEST_AMOUNT;
System.out.println("Iloss prob: " + TEST_AMOUNT + " Iloss niepowodzen: " + fail + " Niezawodnoss: " + reliability);
```

A oto wynik doświadczenia

Ilosc prob: 1000000 Ilosc niepowodzen: 138734 Niezawodnosc: 0.861266

WNIOSKI

Nauczyłem się, jak duży wpływ na niezawodność sieci ma topologia grafu sieci oraz ilość połączeń między wierzchołkami tej siec. Ważnym składnikiem charakteryzującym sieć jest również średnie opóźnienie przesyłania pakietu, nauczyłem się je obliczać i wiem co ma wpływ na jego wartość.